

30. juni 2021
Sagsnr.: 20/03789
Klagenr.: 1007515
BET

AFGØRELSE
i klagesag om Randers Kommunes screeningsafgørelse om, at forslag til lokalplan nr. 711, ikke skal miljøvurderes

Randers Kommune har den 3. februar 2020 truffet afgørelse om, at der ikke skal gennemføres en miljøvurdering af forslag til lokalplan nr. 711, Teknisk område ved Dyssevej i Mejlby – Mejlby Varmeværk (screeningsafgørelse).

Planklagenævnet har modtaget en klage over afgørelsen.

Planklagenævnet kan ikke give medhold i klagen over kommunens screeningsafgørelse. Det betyder, at kommunens afgørelse fortsat gælder.

Planklagenævnet
Toldboden 2
8800 Viborg

Tlf. 72 40 56 00
CVR-nr. 37 79 55 26
www.naevneshus.dk

Indhold

1. Klagen til Planklagenævnet.....	4
2. Sagens oplysninger.....	4
2.1. Området.....	4
2.1.1. Planområdet.....	4
2.2. De miljøscreenede planforslag.....	4
2.2.1. Generelt.....	4
2.2.2. Lokalplanens formål.....	4
2.3. Kommunens screeningsafgørelse.....	5
2.3.1. Generelt om screeningsafgørelsen.....	5
2.3.2. By-arkitektoniske værdi.....	5
2.3.3. Grønne områder og beplantning.....	6
2.3.4. Støj.....	6
2.4. Endelig vedtagelse af planen.....	7
2.5. Klagen og bemærkningerne hertil.....	7
2.5.1. Korrespondance i klagesagen.....	7
2.5.2. Miljøvurderingspligt.....	7
2.5.3. Alternativer.....	7
2.5.4. Visuelle gener.....	8
2.5.5. Rekreative områder.....	8
2.5.6. Støj.....	8
2.5.7. Øvrige klagepunkter.....	9
3. Planklagenævnets bemærkninger og afgørelse.....	9
3.1. Regler, som sagen er behandlet efter.....	9
3.2. Planklagenævnets kompetence og prøvelse.....	9
3.2.1. Generelt om Planklagenævnets kompetence.....	9
3.2.2. Planklagenævnets prøvelse i den konkrete sag.....	10
3.2.3. Forhold, som Planklagenævnet ikke har prøvet.....	10
3.3. Miljøscreening eller obligatorisk miljøvurdering.....	11
3.4. Kommunens miljøscreening.....	12
3.4.1. Generelt om kravene til miljøscreening.....	12
3.4.3. Alternativer.....	12
3.4.5. Visuelle gener.....	13
3.4.6. Rekreative områder.....	14
3.4.7. Støj.....	15

3.4.8. Generelt om miljøscreeningen	16
3.5. Planklagenævnets afgørelse	16
4. Gebyr.....	17
5. Meddelelse og offentliggørelse af afgørelsen	17

1. Klagen til Planklagenævnet

En række beboere i området klagede den 3. marts 2020 til Planklagenævnet over kommunens afgørelse om, at der ikke skal gennemføres en miljøvurdering (screeningsafgørelse).

Nævnet modtog klagen den 23. marts 2020 fra kommunen.

I forhold til miljøscreeningen har klagerne navnlig anført, at der er miljøvurderingspligt, samt at lokalplanen vil medføre en væsentlig påvirkning på rekreative værdier, ligesom det planlagte vil medføre visuelle gener.

Indholdet af klagen gengives nærmere i afsnit

2.5.

2. Sagens oplysninger

2.1. Området

2.1.1. Planområdet

Klagesagen vedrører et område nordøst for Randers i Mejlby. Området ligger i landzone og udgør et samlet areal på ca. 0,5 ha. Planområdet består hovedsageligt af et grønt ubebygget område med spredt beplantning samt et eksisterende varmekærk med akkumuleringstank og skorsten.

Planområdet ligger midt i et boligområde og er omkranset af boliger med tilhørende haver.

Mod nord afgrænses området af et grønt rekreativt område, og mod øst ligger Dyssevej, som er en gennemgående vej i byen. Der findes beplantningsbælter mod syd og vest omkring varmekærets eksisterende anlæg, og ligeledes er der nord for varmekærket et bredt beplantningsbælte.

Området er omfattet af kommuneplantillæg nr. 55 – Mejlby Fjernvarme, der er vedtaget samtidig med lokalplan nr. 711. Kommuneplantillægget udlægger et nyt rammeområde, 5.05.T.2(T55), til tekniske anlæg herunder energianlæg, som kan rumme det eksisterende varmekærk og udvidelse med et varmepumpeanlæg samt tilhørende funktionelt nødvendige tekniske anlæg.

2.2. De miljøscreenede planforslag

2.2.1. Generelt

Kommunen har 3. februar 2020 vedtaget forslag til lokalplan nr. 711, og kommuneplantillæg nr. 55, Teknisk område ved Dyssevej i Mejlby – Mejlby varmekærk.

Kommunen har desuden 18. maj 2020 endeligt vedtaget planerne.

2.2.2. Lokalplanens formål

Lokalplanens formål er at sikre, at området kan anvendes til teknisk anlæg, herunder energianlæg, og lokalplanen giver mulighed for, at det eksisterende varmekværk kan udvides med et varmepumpeanlæg og tilhørende funktionelt nødvendige faciliteter.

Lokalplanområdet ligger fortsat i landzone og er opdelt i to delområder. Delområde I må anvendes til energianlæg med tilhørende varmekværk, akkumuleringstank, skorsten, varmepumpeanlæg, administrationsbygning og øvrige teknisk nødvendige anlæg til varmeproduktion, herunder adgangsvej og andre befæstede arealer.

Delområde II må alene anvendes til tekniske anlæg til varmekværket, såsom energioptagere med støjskærm.

Det fremgår endvidere af lokalplanens bestemmelser, at bebyggelsesprocenten for delområde I og II som helhed ikke må overstige 50 pct. Nye bygninger og tekniske anlæg skal placeres min. 2 meter fra skel, og bygningerne, der opføres i delområde I, må have en maks. højde på 6 meter målt fra eksisterende terræn. Skorstene, akkumuleringstank e.l., der er nødvendiggjort af en bygningsfunktion, opføres med en højde på 18 meter målt fra eksisterende terræn. Derudover fremgår det af lokalplanens bestemmelser, at tekniske anlæg i delområde II må opføres med en maks. højde på 7 meter målt fra eksisterende terræn, mens anlæg må placeres maks. 10 meter fra varmekværket.

Der er i lokalplanen ligeledes fastsat bestemmelser om bebyggelsens facader, således at ny bebyggelse visuelt og højdemæssigt tilpasses den eksisterende bebyggelse.

2.3. Kommunens screeningsafgørelse

2.3.1. Generelt om screeningsafgørelsen

Kommunen har forud for vedtagelsen af lokalplanforslaget foretaget en miljøscreening i henhold til miljøvurderingsloven og har den 3. februar 2020 truffet en screeningsafgørelse om, at der ikke skal gennemføres en miljøvurdering.

De forhold, der er vurderet i forbindelse med screeningen, er beskrevet i et screeningskema, hvor kommunen har oplistet forskellige miljøparametre med mulighed for afkrydsning i *ikke relevant, ikke væsentlig indvirkning, nogen indvirkning og væsentlig indvirkning*. Derudover er der ud for hvert miljøparameter et felt til bemærkninger. Screeningskemaet fremgår af et selvstændigt dokument, men dele af miljøscreeningen fremgår ligeledes af lokalplanforslaget.

2.3.2. By-arkitektoniske værdi

I screeningskemaet er der sket afkrydsning i *ikke væsentlig indvirkning* ud for miljøparameteret *By-arkitektoniske værdi*.

Kommunen har i bemærkningerne hertil angivet, at der planlægges for en tilbygning til et eksisterende varmekværk samt placering af et energianlæg på et grønt område. Kommunen har ligeledes anført, at det med planen sikres, at området også fremadrettet fremstår som et grønt område, og at der sikres den nødvendige afskærmning af naboer, sådan at de visuelle gener begrænses mest muligt.

2.3.3. Grønne områder og beplantning

I screeningsskemaet er der sket afkrydsning i *Nogen indvirkning* ud for miljøparameteret *Grønne områder og beplantning*. Det fremgår af bemærkningerne hertil, at projektet medfører indgreb i et offentligt rekreativt grønt område omfattet af en rekreativ kommuneplanramme.

Det fremgår endvidere, at der er en sammenhængende grøn struktur i Mejlbys grønne arealer, og det grønne areal omfattet af projektet er bindeled i den grønne struktur, og projektet vil dermed medføre, at den grønne sammenhæng brydes.

Kommunen anfører i den forbindelse, at placeringen af det tekniske anlæg er bundet op af driften af det eksisterende varmekværk, og at der er reduceret mest muligt på størrelsen af lokalplanens område, således at mest muligt af det rekreative areal bibeholdes. Således vil kun ca. 200 m² af det område, der udlægges til teknisk anlæg, blive anvendt hertil, mens det resterende areal skal fastholdes som grønt område. Der stilles derudover krav om etablering af afskærmende beplantning omkring det tekniske anlæg.

2.3.4. Støj

I screeningsskemaet er der sket afkrydsning i *Nogen indvirkning* ud for miljøparameteret *Støj og vibrationer*. Det fremgår af bemærkningerne hertil, at det skal sikres, at anlægget ikke bidrager med støj, der kan være til gene for området.

Derudover fremgår det af bemærkningerne, at anlægget skal indrettes således, at det ikke bidrager med lavfrekvent støj ved boliger over, hvad der svarer til aften/natstøjgrænsen på 20 dB(A) (10-150Hz).

Endvidere fremgår det af screeningsafgørelsens redegørelse, at den nødvendige afskærmning for støj skal sikres i planlægningen.

Det fremgår desuden af lokalplanforslagets redegørelse (s. 9), at tekniske anlæg opføres med støjdæmpende foranstaltninger, som sikrer overholdelse af Miljøstyrelsens forskrifter vedrørende støjgrænser i boligområder for åben og lav bebyggelse. Det fremgår ligeledes af redegørelsen (s. 20), at planforslaget ikke vurderes at medføre væsentligt mere støj i området, idet der planlægges i tilknytning til et eksisterende teknisk anlæg.

2.4. Endelig vedtagelse af planen

Kommunen vedtog den 18. maj 2020 endeligt lokalplan nr. 711, Teknisk område ved Dyssevej i Mejlby - Mejlby Varmeværk.

2.5. Klagen og bemærkningerne hertil

2.5.1. Korrespondance i klagesagen

I sagen indgår klagen af 3. marts 2020. Kommunen er kommet med bemærkninger til klagen den 22. februar 2021 og 12. april 2021.

Klagen og bemærkningerne er i hovedtræk gengivet nedenfor.

2.5.2. Miljøvurderingspligt

Klagernes bemærkninger

Klagerne henviser i klagen til miljøvurderingslovens § 8, stk. 1 og 2 og anfører, at de som naboer ikke er enige i kommunens konklusioner. Klagerne henviser til kommunens screeningsafgørelse og anfører, at de ikke kan forstå, at man kan vurdere, at en tilladelse til at bygge i op til 18 meters højde i et almindeligt parcelhuskvarter, ikke er en væsentlig ændring af miljøet omkring varmegærdet. Klagerne anfører, at der kan bygges både skorstene og akkumuleringstanke mv.

Klagerne anfører i forlængelse heraf, at de er uforstående over for, at kommunen har konkluderet, at der er tale om ”et mindre område”.

Kommunens bemærkninger

Kommunen anfører, at det er vurderet, at der er tale om planlægning af et mindre område på lokalt plan. Kommunen bemærker endvidere, at planen udgør et samlet areal på ca. 0,5 ha i en mindre landsby i kommunen, og at der er tale om en mindre ændring af et eksisterende anlæg, der er blevet etableret tilbage i 1960'erne med det formål at forsyne det samme lokale område med fjernvarme.

Kommunen anfører derudover, at der på baggrund af ovenstående er gennemført en screening af planlægningen, jf. miljøvurderingsloven § 8, stk. 2, hvor det er vurderet, om planforslaget kan få en væsentlig indvirkning på miljøet og på en række forhold, herunder menneskers sundhed, landskab, flora, kulturarv, arkæologisk arv mv., jf. kriterierne i lovens bilag 3.

På baggrund af screeningen er det kommunens vurdering, at der ikke skal gennemføres en miljøvurdering af planforslaget. Afgørelsen er truffet efter lovens § 10 med begrundelsen om, at planlægningen muliggør fortsættelse af det eksisterende varmegærd samt en udvidelse af værdet med et varmepumpeanlæg, herunder en ændret arealanvendelse i landzone.

2.5.3. Alternativer

Klagerne anfører, at med den størrelse, som varmegærdet efterfølgende vil

antage, vil det mest rigtige være at placere de nye faciliteter uden for byen. Klagerne anfører derudover, at såfremt det ikke er muligt, bør alle miljømæssige konsekvenser vurderes grundigt for at sikre både det rekreative område, samt det at være nabo til varmeværket ikke vil være belastet efterfølgende.

Klagerne anfører endvidere, at de øvrige muligheder ikke er blevet belyst, herunder muligheden for at flytte varmeværket uden for bygrænsen.

2.5.4. Visuelle gener

Klagerne anfører, at de eventuelle visuelle gener, der vil være for det omkringliggende landskab, hvis varmeværket vælger at lave en stor akkumuleringsstank ved anlægget, heller ikke er blevet belyst.

2.5.5. Rekreative områder

Klagernes bemærkninger

Klagerne anfører, at den miljøbelastning, der er ved at nedlægge rekreative områder, ikke er medtaget i screeningsafgørelsen.

Kommunens bemærkninger

Kommunen bemærker, at planen ikke griber ind i særlige naturinteresser og bevaringer, samt at der stilles krav om etablering af afskærmende beplantning rundt om anlægget.

2.5.6. Støj

Klagernes bemærkninger

Klagerne anfører, at planforslaget vil medføre en væsentlig forøgelse af støjniveauet i området.

Kommunens bemærkninger

Kommunen bemærker, at der planlægges i tilknytning til et eksisterende teknisk anlæg, og at planen ikke vurderes at medføre væsentligt mere støj eller trafik.

Kommunen anfører derudover, at planlægningen ikke peger på et specifikt, defineret varmepumpeanlæg, men at planen alene omhandler placering af anlægget. Der er således ikke truffet endelig beslutning om, hvilket anlæg der skal etableres. Kommunen oplyser, at der ved endelig godkendelse af varmeforsyningsanlægget skal gennemføres en screening efter miljøvurderingsloven af det konkrete projekt.

Kommunen oplyser desuden, at det eksisterende anlæg samt eventuelle fremtidige anlæg skal overholde de gældende grænseværdier for støj. Der er i planen bl.a. givet mulighed for at etablere flere støjdæmpende foranstaltninger, såfremt dette måtte vise sig at blive nødvendigt. Det tekniske anlæg vurderes således ikke at medføre støjgener for de omkringliggende beboelser.

Kommunen oplyser derudover, at der ikke er foretaget beregninger eller målinger for den ukendte støjpåvirkning fra det endnu ikke definerede anlæg.

2.5.7. Øvrige klagepunkter

Klimamæssig dårlig løsning

Klagerne anfører, at det er en klimamæssig dårlig løsning, der på sigt kan vise sig at være økonomisk urentabel, og at der alene er belyst driftsmæssige scenarier.

Klagerne anfører endvidere, at der er tale om dårlig løsning på grund af støjen, den visuelle belastning samt det forhold, at man nedlægger vigtige kreative grønne arealer.

Manglende VVM-redegørelse

Klagerne anfører, at det er uforståeligt, at kommunen kan vedtage, at der ikke skal foretages en VVM-redegørelse. Klagerne anfører, at udvidelsen utvivlsomt vil få mange uheldige konsekvenser for området og vil medføre store ændringer for miljøet omkring varmeværket.

3. Planklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1. Regler, som sagen er behandlet efter

Den nugældende miljøvurderingslov trådte i kraft den 16. maj 2017.¹

Den påklagede screeningsafgørelse er truffet i februar 2020, og planerne var ikke under tilvejebringelse før 16. maj 2017. Screeningsafgørelsen er således omfattet af miljøvurderingsloven fra 2018.²

Planklagenævnet har ligeledes behandlet klagesagen efter denne lov.

3.2. Planklagenævnets kompetence og prøvelse

3.2.1. Generelt om Planklagenævnets kompetence

Afgørelser efter miljøvurderingsloven kan påklages efter de klageregler, der er fastsat i den lovgivning, som planen eller programmet er udarbejdet i henhold til, jf. § 48, stk. 1, i miljøvurderingsloven fra 2018.

Den plan, der er klaget over i denne sag, er udarbejdet i henhold til planloven, og screeningsafgørelsen kunne derfor påklages til Planklagenævnet.

Planklagenævnet kan alene tage stilling til retlige spørgsmål i forbindelse med

---

¹ Oprindeligt lov nr. 425 af 18. maj 2016 om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM), afløst af lovbekendtgørelse nr. 448 af 10. maj 2017, som var gældende ved lovens ikrafttræden. Lovbekendtgørelse nr. 448 er efterfølgende afløst af lovbekendtgørelse nr. 1225 af 25. oktober 2018 og senest lovbekendtgørelse nr. 973 af 25. juni 2020, som dog i vidt omfang indeholder enslydende bestemmelser.

² Lovbekendtgørelse nr. 1225 af 25. oktober 2018 om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM).

en kommunes udarbejdelse af en plan, jf. § 58, stk. 1, nr. 3, i planloven.³

Retlige spørgsmål omfatter alle spørgsmål om lovligheden eller gyldigheden af trufne afgørelser, herunder fortolkning eller forståelse af lovbestemmelser samt overholdelse af almindelige forvaltningsretlige grundsætninger.

Det er et retligt spørgsmål, om kommunens screening af planforslaget opfylder miljøvurderingslovens krav, og om der burde være udarbejdet en miljøvurdering i forbindelse med tilvejebringelse af planforslaget.

Nævnet kan ikke tage stilling til, om planforslagets indhold er hensigtsmæssigt. Endvidere fastlægger miljøvurderingsloven ikke grænser for, hvad myndighederne kan beslutte af politiske, økonomiske eller andre grunde, men stiller alene krav til procedurerne og indholdet af grundlaget for beslutningerne forud for vedtagelse af planer omfattet af loven.

3.2.2. Planklagenævnets prøvelse i den konkrete sag

I forbindelse med den konkrete sag har Planklagenævnet efterprøvet følgende:

- 1) Om planen er omfattet af reglerne om obligatorisk miljøvurderingspligt, eller om der skal ske en konkret vurdering af planens indvirkning på miljøet (miljøscreening), jf. afsnit 3.3.
- 2) Om kommunen har inddraget de nødvendige kriterier/miljøparametre i forbindelse med den konkrete vurdering, samt om der er grundlag for at tilsidesætte kommunens faglige vurdering i forbindelse med screeningen, jf. afsnit 3.4.

3.2.3. Forhold, som Planklagenævnet ikke har prøvet

Klimamæssig dårlig løsning

Det, som klagerne har anført i forhold til, at der er tale om en klimamæssig dårlig løsning, jf. afsnit 2.5.7, vedrører ikke retlige forhold efter planloven, men planforslagets hensigtsmæssighed, og Planklagenævnet har derfor ikke kompetence til at behandle disse spørgsmål.

Manglende VVM-redegørelse

Klagerne har anført en række klagepunkter i forhold til, at der burde være udarbejdet en VVM-redegørelse for projektet, jf. afsnit 2.5.7.

Planklagenævnet har ikke kompetence til at behandle en klage over, at der ikke er udarbejdet en VVM-redegørelse og Planklagenævnet har derfor den 3. juni 2020 videresendt klagen til Miljø- og Fødevarerklagenævnet, som er rette klageinstans.

---

³ Bekendtgørelse af lov om planlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1157 af 1. juli 2020.

Planklagenævnet afviser derfor at behandle klagepunkterne vedrørende det forhold, at der ikke er udarbejdet en VVM-redegørelse.

3.3. Miljøscreening eller obligatorisk miljøvurdering

Klagerne henviser i klagen til miljøvurderingslovens § 8, stk. 1 og 2, og har bl.a. anført, at klagerne er uforstående overfor, at kommunen har konkluderet, at der er tale om et ”mindre område”, jf. afsnit 2.5.2.

Planklagenævnet forstår klagepunktet således, at klagerne mener, at lokalplanforslaget er omfattet af reglerne om obligatorisk miljøvurdering.

Der skal gennemføres en miljøvurdering af en række nærmere angivne planer og programmer, som fastlægger rammerne for fremtidige anlægstilladelser til projekter, der er omfattet af lovens bilag 1 og 2, jf. § 8, stk. 1, nr. 1 (obligatorisk miljøvurdering).

Hvis en plan, der er omfattet af denne bestemmelse, fastlægger anvendelsen af et mindre område på lokalt plan eller alene indeholder mindre ændringer i en sådan plan, skal der dog kun gennemføres en miljøvurdering, hvis planen må antages at kunne få væsentlig indvirkning på miljøet, jf. § 8, stk. 2, nr. 1 (miljøscreening).

Med udtrykket ”mindre område på lokalt plan” menes, at planen er udarbejdet af en lokal myndighed (i dette tilfælde en kommune), og at planen omfatter et område af mindre fysisk størrelse set i forhold til hele det område, som hører under den lokale myndigheds stedlige kompetence (det vil sige hele kommunens areal).⁴

Der skal også gennemføres en miljøvurdering af planer og programmer, som i øvrigt fastlægger rammerne for fremtidige anlægstilladelser til projekter, som myndigheden vurderer, kan få væsentlig indvirkning på miljøet, jf. § 8, stk. 2, nr. 2, jf. § 8, stk. 1, nr. 3 (miljøscreening). Planer, der er omfattet af loven uden at være opført på bilag 1 og 2, skal således kun miljøvurderes efter denne bestemmelse, hvis de kan få væsentlig indvirkning på miljøet.

Planen i den konkrete sag er enten omfattet af § 8, stk. 1, nr. 1, eller af § 8, stk. 2, nr. 2, jf. § 8, stk. 1, nr. 3. Planklagenævnet har ikke fundet anledning til at tage stilling til, om planen er omfattet af den ene eller den anden bestemmelse, idet der under alle omstændigheder er tale om en plan, der fastlægger anvendelsen af et mindre område og/eller alene indeholder mindre ændringer i en sådan plan. Nævnet lægger herved vægt på, at planen alene vedrører et mindre geografisk område, set i forhold til kommunens samlede areal.

Der er således under alle omstændigheder kun pligt til at udarbejde en miljø-

---

⁴ Jf. EU-domstolens dom i sag C-444/15, Associazione Italia Nostra Onlus.

vurdering, hvis planen må antages at kunne få væsentlig indvirkning på miljøet.

Planklagenævnet kan derfor ikke give medhold i klagepunktet.

3.4. Kommunens miljøscreening

3.4.1. Generelt om kravene til miljøscreening

Formålet med miljøvurderingsloven er at sikre et højt miljøbeskyttelsesniveau og at bidrage til integrationen af miljøhensyn under udarbejdelsen og vedtagelsen af bl.a. planer.

Grundlaget for en miljøscreening fremgår af bilag 3 til miljøvurderingsloven, jf. lovens § 10. Af bilaget fremgår en række kriterier for bestemmelse af den sandsynlige betydning af planens indvirkning på miljøet, herunder kriterier i forhold til planens karakteristika og kendetegn ved indvirkningen og det område, som kan blive berørt, herunder om miljøproblemer af relevans for planen eller programmet.

Kravene til, hvilke forhold/miljøparametre i og eventuelt uden for lokalplanområdet, der skal inddrages i screeningen (screeningens omfang), og detaljeringsgraden af screeningen afhænger desuden af de konkrete forhold. Omfanget og detaljeringsgraden må således tilpasses indholdet af det enkelte planforslag, hvilket altid er en konkret vurdering i henhold til bl.a. lovens formål, lokalplanområdets sårbarhed og udstrækning, den eksisterende planlægning samt de muligheder, planlægningens realisering medfører.

En kommune kan ikke efterfølgende i forbindelse med en klagesag, f.eks. i lyset af de fremkomne klagepunkter, foretage en vurdering af en plans eventuelle påvirkning af bestemte relevante miljøelementer – dette skal ske i forbindelse med miljøscreeningen inden planens vedtagelse og fremgå af miljøscreeningen. En kommune har dog i forbindelse med en klagesag mulighed for at uddybe en vurdering, som er foretaget i forbindelse med screeningen.

3.4.3. Alternativer

Klagerne har anført, at kommunen ikke har undersøgt alternative placeringer af faciliteterne for varmeværket, jf. afsnit. 2.5.3.

Det er et krav, at en miljørapport fastlægger, beskriver og evaluerer rimelige alternativer, jf. miljøvurderingslovens § 12, stk. 1. Der gælder ikke et tilsvarende krav for så vidt angår miljøscreeninger.

Allerede fordi miljøvurderingsloven ikke fastsætter krav om, at kommunen i en miljøscreening belyser alternative placeringer, kan Planklagenævnet ikke give medhold i klagepunktet.

Planklagenævnet bemærker dog, at det fremgår af screeningsskemaet (s. 5), at kommunen har i den konkrete sag har vurderet, om der kunne findes en

mere hensigtsmæssig placering til anlægget.

3.4.5. Visuelle gener

Klagerne har anført, at planerne vil medføre visuelle gener i det omkringliggende landskab, jf. afsnit 2.5.4.

Planklagenævnet forstår klagepunktet således, at der klages over en forringelse af udsigten i området.

Generelt om forringelse af udsigt

Planklagenævnet bemærker indledningsvis, at ikke enhver nabogene udløser et krav om miljøvurdering. Der skal således være tale om en type af påvirkning, der er omfattet af miljøvurderingsloven. Desuden skal den have et vist omfang.

I forhold til spørgsmålet om, hvilke type af påvirkning der er omfattet, nævnes i miljøvurderingslovens bilag 3, jf. § 10, bl.a. faren for menneskers sundhed. Det fremgår desuden af § 1, stk. 2, at en miljøvurdering bl.a. omfatter planers sandsynlige væsentlige indvirkning på bl.a. befolkningen, menneskers sundhed og materielle goder og det indbyrdes forhold mellem disse faktorer. Derimod skal der ikke ske en vurdering af planens indvirkning på formueværdien af materielle goder.⁵

Med hensyn til omfanget af påvirkningen fremgår det af lovens bilag 3, at der i en miljøscreening bl.a. skal tages hensyn til miljøproblemer af relevans for planen eller programmet, herunder indvirkningens størrelsesorden og rummelige udstrækning (det geografiske område og størrelsen af den befolkning, som kan blive berørt). Det fremgår desuden af lovens § 1, at der skal udarbejdes en miljøvurdering, hvis en plan kan antages at få væsentlig indvirkning på miljøet.

Det har umiddelbart formodningen imod sig, at en gene i form af en forringelse af udsigt skal indgå i en miljøscreening, eller at den kan udløse et krav om miljøvurdering. Dog vil f.eks. et værdifuldt landskab efter omstændighederne kunne udgøre et materielt (naturskabt) gode, og hvis en plan muliggør ændringer i et sådant landskab, vil det eventuelt kunne udgøre en påvirkning, der udløser en miljøvurderingspligt. Det kan heller ikke udelukkes, at et tæt byggeri, som helt eller i betydelig grad fjerner udsigten for en større kreds af personer, som bor i området, i særlige tilfælde kan udløse en pligt til miljøvurdering.

Kommunen har i screeningskemaet vurderet, at der ikke vil være en væsent-

---

⁵ Svarende til den forståelse af udtrykket ”materielle goder” i VVM-direktivet, som har fundet udtryk i EU-domstolens dom af 14. marts 2013 i sagen C-420/11, Jutta Leth.

lig påvirkning for så vidt angår visuelle gener. Kommunen bemærker derudover, at det med planen sikres, at området også fremadrettet fremstår som et grønt område, og at der sikres den nødvendige afskærmning af naboer, sådan at de visuelle gener begrænses mest muligt.

Planklagenævnet finder ikke, at området i den konkrete sag har den fornødne værdi og sårbarhed til, at den visuelle påvirkning i sig selv vil kunne udløse en pligt til at udarbejde en miljøvurdering. Der er således tale om et areal, hvor der i forvejen findes bebyggelse i form af et teknisk anlæg, og lokalplanområdet er placeret mellem anden bebyggelse. Hertil kommer, at det i lokalplanens § 9.1 er sikret, at der etableres afskærmende beplantning omkring anlægget. De visuelle gener i den konkrete sag, som måtte opstå som følge af træer, der fjernes, har således ikke efter nævnets vurdering karakter af en væsentlig påvirkning af miljøet.

Planklagenævnet kan derfor ikke give medhold i klagepunktet.

3.4.6. Rekreative områder

Klagerne har anført, at kommunen ikke i miljøscreeningen har medtaget den miljøbelastning, der er ved at nedlægge rekreative områder, jf. afsnit 2.5.5.

Planklagenævnet forstår klagepunktet således, at der klages over, at kommunen ikke har foretaget en tilstrækkelig vurdering af påvirkningen af rekreative værdier.

Det fremgår af miljøvurderingslovens § 1, stk. 2, at en miljøvurdering omfatter bl.a. planers sandsynlige væsentlige indvirkning på miljøet, herunder befolkningen, menneskers sundhed og materielle goder og det indbyrdes forhold mellem disse faktorer. Det fremgår desuden af lovens bilag 3, jf. § 10, at der i en miljøscreening skal tages hensyn til værdien og sårbarheden af det område, der kan blive berørt.

Dette indebærer efter Planklagenævnets opfattelse, at en plans påvirkning på rekreative områder og værdier efter omstændighederne skal inddrages i miljøscreeninger.

Kommunen har i screeningskemaet vurderet, at der vil være nogen indvirkning på rekreative værdier herunder grønne områder og beplantning. Kommunen har i bemærkningerne hertil angivet, at der er en sammenhængende grøn struktur i Mejlbys grønne arealer, og at det grønne areal omfattet af projektet er bindeled i den grønne struktur, og projektet dermed vil medføre, at den grønne sammenhæng brydes. Dog har kommunen også anført, at placeringen af det tekniske anlæg er bundet op af driften af det eksisterende varmekværk, og at der er reduceret på størrelsen af lokalplanens område, således at mest muligt af det rekreative areal bibeholdes. Således vil kun ca. 200 m² af det område, der udlægges til teknisk anlæg, blive anvendt hertil, mens det

resterende areal skal fastholdes som grønt område. Der stilles derudover i lokalplanen krav om etablering af afskærmende beplantning omkring det tekniske anlæg.

I den konkrete sag finder Planklagenævnet, at kommunen har foretaget en tilstrækkelig vurdering på et tilstrækkeligt grundlag i forhold til påvirkningen af de rekreative værdier i området, og nævnet finder ikke grundlag for at tilsidesætte kommunens faglige vurdering af, at der ikke vil være en så væsentlig påvirkning af de rekreative værdier, at der er pligt til at udarbejde en miljøvurdering.

Nævnet har navnlig lagt vægt på, at det drejer sig om et område, hvor der i forvejen er bebyggelse i form af et teknisk anlæg, og at kommunen i deres vurdering har inddraget påvirkningen af grønne områder og beplantning. Nævnet finder således, at kommunen har taget højde for påvirkningen af rekreative værdier, og selvom der vil være en vis påvirkning, anses denne ikke for at være af et sådant omfang, at det udløser en pligt til miljøvurdering.

Planklagenævnet kan derfor ikke give medhold i klagepunktet.

3.4.7. Støj

Klagerne har anført, at planerne vil medføre en væsentlig forøgelse af støjniveauet i området, jf. afsnit 2.5.6.

Det fremgår af miljøvurderingslovens bilag 3, at der i en miljøscreening bl.a. skal tages hensyn til miljøproblemer af relevans for planen eller programmet, herunder faren for menneskers sundhed og miljøet. Dette gælder bl.a. i forhold til støj.

Kommunen har i screeningskemaet vurderet, at støj fra anlægget vil medføre nogen indvirkning på miljøet. Af bemærkningerne til screeningskemaet fremgår det dog, at det skal sikres, at anlægget ikke bidrager med støj, der kan være til gene for området, og at aften/natstøjgrænsen for lavfrekvent støj ved boliger skal overholdes.

Ligeledes fremgår det af kommunens bemærkninger til klagen, at planen ikke vurderes at medføre væsentlig mere støj end der i forvejen er i området. Kommunen anfører i den forbindelse, at der med planlægningen gives mulighed for at sikre den nødvendige støjmæssige afskærmning for naboer, og at de gældende grænseværdier for støj til enhver tid skal overholdes både for det eksisterende anlæg samt eventuelle fremtidige anlæg.

Planklagenævnet bemærker, at lokalplanen muliggør opførelse af et varmepumpeanlæg, men at der endnu ikke er truffet beslutning om, hvilket anlæg der konkret skal opføres.

I forbindelse med vedtagelse af planer er de fremtidige forhold således ofte

ikke kendt i detaljer. Miljøvurderingsloven medfører ikke, at disse forhold skal afklares, før der kan ske en miljøscreening. Der er således f.eks. ikke noget krav om, at der skal være truffet endelig beslutning om det konkrete anlæg, før miljøscreeningen kan foretages eller planen vedtages.

Kommunen er således udelukkende forpligtet til at vurdere støjpåvirkningen ud fra de foreliggende oplysninger om lokalplanen.

Planklagenævnet finder på den baggrund, at kommunen har foretaget en tilstrækkelig vurdering på et tilstrækkeligt grundlag af støjpåvirkningen for området. Nævnet har navnlig lagt vægt på, at kommunen ud fra de oplysninger kommunen havde til rådighed på tidspunktet for afgørelsen, har foretaget en vurdering af støj i forhold til lokalplanen. Nævnet finder således, at kommunen har taget højde for støj i deres vurdering af planens påvirkninger, og det fremgår af denne vurdering, at kommunen vil imødegå støjgener og at anlægget skal overholde de til enhver tid gældende støjgrænser. Det bemærkes i den forbindelse også, at det fremgår af lokalplanens redegørelse, at tekniske anlæg vil blive opført med støjdæmpende foranstaltninger.

Planklagenævnet finder derfor samlet set ikke grundlag for at tilsidesætte kommunens faglige vurdering af, at støjpåvirkningen ikke udløser en pligt til at udarbejde en miljøvurdering.

Planklagenævnet kan derfor ikke give medhold i klagepunktet.

Planklagenævnet bemærker desuden, at kommunen har oplyst, at der vil blive foretaget en screening efter miljøvurderingsloven af det konkrete projekt, når der foreligger oplysninger om det endelige anlæg.

3.4.8. Generelt om miljøscreeningen

Planklagenævnet finder ikke, at der på baggrund af klagen eller i øvrigt er grundlag for at fastslå, at miljøscreeningen ikke er sket i overensstemmelse med de kriterier for screening, som fremgår af loven. Nævnet har herved lagt vægt på, at kommunen har vurderet planforslagernes miljøkonsekvenser på det pågældende sted, og at kommunen har foretaget en vurdering af de relevante miljøparametre efter de kriterier, som fremgår af bilag 3.

Nævnet finder desuden ikke grundlag for at tilsidesætte kommunens faglige vurdering af, at der ikke er tale om en så væsentlig påvirkning af miljøet, at der er pligt til at udarbejde en miljøvurdering. Nævnet har herved navnlig lagt vægt på, at der er tale om et område, hvor der i forvejen er bebyggelse i form af et teknisk anlæg, og at planerne alene muliggør en udvidelse af det eksisterende varmeværk.

3.5. Planklagenævnets afgørelse

Planklagenævnet kan ikke give medhold i klagen over kommunens screeningsafgørelse. Kommunens afgørelse står dermed ved magt.

Planklagenævnet beklager den lange sagsbehandlingstid.

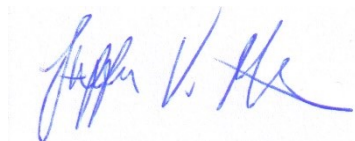
4. Gebyr

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales ikke. Klagegebyrer tilbagebetales kun, hvis nævnet har afvist at behandle sagen, hvis klagen tilbagekaldes, eller hvis nævnet giver klageren medhold eller i øvrigt ændrer den afgørelse, der er klaget over. Det er ikke tilfældet i denne sag. Planklagenævnets afgørelse vedrørende klagegebyret kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Der henvises til § 3 i gebyrbekendtgørelsen for Planklagenævnet.⁶

5. Meddelelse og offentliggørelse af afgørelsen

Denne afgørelse gøres tilgængelig for Randers Kommune (01.02.05-P16-18-19) samt for klageren via klageportalen. Afgørelsen sendes desuden til eventuelle andre parter i klagesagen som Digital Post.

Afgørelsen vil blive offentliggjort på <https://pkn.naevneneshus.dk/>. Personoplysninger vil blive anonymiseret.

Steffie Vilgaard Mortensen
Stedfortrædende formand

---

⁶ Bekendtgørelse nr. 108 af 28. januar 2017 om gebyr for indbringelse af klager for Planklagenævnet.